

Kritisk hendelse sommeren 1948 (eller 1949)

Fortalt av Sonja Mastdalen

En hest skulle fraktes fra Lille Vasdalen til Valeøya. De som eide hesten skulle ha slått den der. Jeg husker at ferja som skulle brukes, var grå av farge, elde. Det ble sagt at tyskerne hadde brukt den under krigen. Hesten gikk noe motvillig om bord og blei bundet omtrent midt på ferja. Sleppepet gikk med to motorbåter; nabo Jørgens båt og fars båt. På Norsjø blåste en solgangsbris slik at det var blitt medvind til hjelp.

Seilasen gikk problemfritt til vi kom nord for Skiftnes. Da tråkka hesten plutselig hull i ferja. Den ble redd og tråkka enda flere hull. Vannet begynte å flømme inn over bunnen, og det oppstod krisesituasjon. Hesten måtte hugges løs slik at ferja ble delt i to, og hesten løst fra tauet den var bundet i. Så snart hesten var kommet fri, begynte den å svømme i

retning Lille Vassdalen der vi var kommet fra. Alle var enige i at dette ville den ikke klare. Men, etter en tid forandra hesten heldigvis kurs mot østsida av Norsjø i retning av Solbærstranda. Vi var midtfjords, og avstanden til land var drøy uansett. Karene frykta for at selen som hesten hadde på seg ville surre seg i hestebeina.

Men hesten svømte trutt og besluttsomt, og vi kunne bare stå i båten og se på at hestehodet fjerna seg mer og mer ettersom avstanden økte. Etter ca en halv time steg den opp av vannet, rista seg og stod så helt stille med litt hengende hode, sliten! Men, livet sitt hadde den redda. Torbjørn, nabogutten og jeg syntes dette hadde vært svært dramatisk. Men historien føyet seg nok bare inn som en blant mange spennende hendelser ned gjennom tidene på denne fjorden..